

Rødgrønn slitasje

Den rødgrønne regjeringsslitassen er blitt mer synlig enn noensinne.

Regjeringskoalisjonen har slått veldig synlige sprekker — så store at det kan bli full krise før sommeren. I Aps toppledelse snakkes det stadig høyere og klarere om hvordan partiet skal finne en vei ut av samarbeidet. Og SVs parlamentariske leder, Bård Vegar Solhjell, sier rett ut at partiet har en plan B, og viser til at det har også de andre. Klimameldingen kan gi krise allerede i vår.

Fjoråret ble en nesten sammenhengende demonstrasjon av regjeringsslitasje, pluss to små regjeringspartier, SV og Sp, i dyp krise. Problemerkene er ikke over, men forsterket i løpet av årets første uker. Et fortrolig notat fra Aps innerste kretser, som TV2 offentliggjorde sist uke, har fått ufortjent lite oppmerksomhet.

Jens Stoltenberg, Liv Signe Navarsete og Kristin Halvorsen.

I dokumentet, som partisekretær Raymond Johansen har ført i pennen, heter det at det er flere Ap-velgere som lar seg begeistre av en ren Ap-regjering enn den rødgrønne. Tendensen er enda sterkere blant Ap-velgere som har gått til Høyre, heter det. Og det er disse velgerne Ap nå vil rette blikket mot. Partisekretæren ber også om at toppledelsen avklarer om Ap skal kjøre valgkamp på egen kjøll eller med rødgrønn ledertrøye.

Reaksjonene på at notatet ble kjent er også interessante. Ap-sekretæren ble bekymret. SVs parlamentariske leder gikk rett på TV med åpen erklæring om at alle tenker både plan B og C. SVs evaluering av det siste katastrofevalget var at partiets beste venn også er den største fienden. Manglende avstand til Ap-makten var problemet.

SV har inntatt taperrollen siste halvåret. Med Kristin Halvorsen på oppsigelse er partiet lammet. Det er koalisjonens svakeste ledd som avgjør regjeringssamarbeidets fremtid. En gallop i Dagens Næringsliv sist uke var en ny bekreftelse på at SV er nær total utryddelse.

I Ap-miljøet finnes det knapt noen som kan tenkes å kaste en redningsbøye til SV. I Sp kaster de bensin på bålet. Nestleder og oljeminister, Ola Borten Moe, gjør som best han kan for å markere distanse fra samarbeidspartiet SV.

Lofoten, Vesterålen og Senja var halvstrået SV-ledelsen fikk for å berge seg gjennom forrige krise. Resultatet ble Halvorsens varslede avgang etter valgnederlaget sist høst. Nye utsettelse av klimameldingen gir ikke signaler om at regjeringen er på SV-sporet. Samarbeidet slår sprekker. Alle kriser må ha en sak. Klima er som skapt for krise.

Snøfattig

Ifølge Vervarslinga fra Nord-Norge er det slett ikke uvanlig at det er lite snø i Midt-Troms i januar. I januar i fjor var det for eksempel bare 40 centimeter snø på Bardufoss.

Vi har en tendens til å glemme snøen som ikke falt i fjor.

Sjefredaktør/adm. direktør
Steinulf Henriksen

steinulf.henriksen@folkebladet.no • 77 85 20 50

Av Kirsti Methi
leder i Europabevegelsen i
Troms

I LEDERARTIKKELEN «Sjølråderett til salg» 19. januar 2012 etterlyser redaktør Steinulf Henriksen EU-debatt i Norge, og hevder at ja-siden er taus og at ingen tør. Bakteppet for lederen er den omfattende rapporten som Europautredningen la frem 17. januar. I tillegg til å skaffe kunnskap om Norges avtalemessige forhold til EU og evaluere konsekvensene av denne utviklingen, skal rapporten fungere som et innspill til regjeringens Stortingsmelding om saken og som et utgangspunkt for en bred og informert debatt.

I EUROPABEVEGELSEN er vi svært glade for at det endelig skal bli både legitimt og relevant å diskutere Norges forhold til EU med utgangspunkt i en så omfattende studie av Norges mange avtaler med EU. Meningen er altså at denne rapporten skal være en slags «ny» start på en offentlig debatt om Norges forhold til EU, og at debatten skal være kunnskapsbasert. Utfordringen er en slik forventning er for det første at rapporten er på rundt 900 sider og det er vanskelig å tro at denne vil bli lest av andre enn et fåtall spesielt interesserte.

FOR DET ANDRE omtaler utredningen overhodet ikke alternativer til dagens tilknytningsform til EU, noe som gjør at spørsmålet om medlemskap eller handelsalternativ sånn sett ikke er en del av dette kunnskapsgrunnlaget. For det tredje mener både ja- og nei-siden at EØS-avtalen er svært problematisk sett ut fra et politisk og demokratisk synspunkt. Nei til EU og Europabevegelsen er altså enige om at EØS-avtalen ikke er en til-

fredsstillende løsning for Norge, men vi er uenige om hvilke konsekvenser denne erkennelsen skal få. Spørsmålet er da hva debatten skal handle om?

EUROPABEVEGELSEN ER del av en internasjonal organisasjon med røtter tilbake til 1949, og som helt siden den gang har arbeidet for økt samarbeid og integrasjon i Europa. Vi mener fortsatt at EU-medlemskap er den beste måten for Norge å sikre sine nasjonale interesser på. Men fordi medlemskap ikke står på den politiske dagsorden i Norge — og heller ikke har gjort det siden 1994 — har Europabevegelsen de siste årene hatt fokus på informasjons- og kunnskapsformidling om EU og om hva «EØS-medlemskapet» faktisk handler om. Dette betyr ikke at vi er tause om hva vi mener om medlemskapsspørsmålet, men vi driver ingen ja-til-EU-kampanje for øyeblikket.

I MOTSETNING til Henriksens fokus, som utelukkende konsentrerer seg om lovgivningssiden, så innebærer Norges EØS-tilværelse også en omfattende samhandling med EØS på områder som eksempelvis forskning, utdanning, kultur og regionalpolitikk. Dette er sider ved vår EØS-tilknytning som ikke oppfattes som kontroversielle, og som derfor ikke debatteres. Derfor er denne utredningen så viktig for enhver debatt om Norge og Europa fordi den nettopp gjennomgår alle sider ved vårt nåværende forhold til EU og ikke bare stopper opp ved det vi alle kaller «det demokratiske underskuddet», og som i korthet omhandler det faktum at Norge må godta EU-regelverk uten å ha deltatt i den formelle beslutningsprosessen.

Kirsti Methi. FOTO: BIRGER CASPERSEN

Når begreper som sjølråderett og folkestyre — i betydningen demokratisk legitimitet — er argumenter som like godt kan benyttes av begge sider som hovedargument for eller i mot norsk medlemskap i EU, da sier det seg selv at resonnementene ikke er verken så enkle eller åpenbare som vi skulle ønske. Dette fenomenet påkaller en debatt.

EUROPAUTREDNINGENS RAPPORT er et fantastisk kunnskapsgrunnlag og oppslagsverk som gir både innblikk og overblikk over et komplekst tema. Den store utfordringen for både ja- og nei-siden er om rapporten kan gi ny kunnskap som åpner opp for andre perspektiver i den norske debatten om vårt forhold til EU, eller om den først og fremst bare forsterker begge siders allerede inntatte standpunkter i spørsmålet om Norges tilknytning til EU.

Ja, de pængen

Av Kjell Hovde
Setermoen

SÅ ER DET SNART slutt på 50-øren også. Nå må vi haste til banken og veksle dem inn i annen mynt. Jeg for min del syns at dette har gått fort, for det er ikke lenge siden at ettøringen var mye verd for oss som var småtasser for noen tiår siden. Så langt tilbake som jeg kan huske, har vi hatt en rekke mynter her i landet, og med en viss verdi. Under siste verdenskrig var nok ikke ettøringen særlig verd. På grunn av råstoffmangel, ble ettøringen produsert i jern, mens den egentlig skulle være av kobber og jern.

DET VAR STOR FEST i gata, når gjengen med gutter og jenter kunne skrape sammen til 25 øre, og gå til baker Helgesen å kjøpe wienbrød og boller. Vi fikk svært ofte en hel femkilospose full av disse herlighetene, som for oss ikke var tilgjengelig til daglig. Under krigen fikk vi jobb på jernbanen, med å stable ved om bord i jernbanevognene. Tyskerne hadde stort behov for brensel, så det var stor etterspørsel etter bjørkved. Jeg kan ikke minnes at jeg ble så veldig rik på disse små sommerjobbene, men

det ble jo noen slanter på sparegrisen. Det var nok de store gutta som stakk av med fortjenesten. De var mellommann og forhandlet med oss som var yngre enn dem. Vi ble vel lurt, kan jeg tenke meg.

SÅ KOM TIDEN på real-skole og gymnas, hvor vi spiste lunsj på en kafé. Der fikk vi en halv liter helmelk for 25-øre. Middagen spiste vi på Misjonskaféen. For 25-kroner fikk vi bonger på ti middager, hvorav halvparten var fiskemiddag. Stod den riktige serveringsdama bak disken, kunne det hende at vi blunka litt til henne, og da fikk vi svært ofte en fiskekake ekstra, men aldri en kjøttkake.

VI HAR GJENNOM tidene hatt en rekke mynter her i landet. Ettøre, toøre, femøre, tiøre, 25-øre, og alle disse har ikke noen verdi lengre. Vi kan ikke få kjøpt en femøres karamell, slik som vi gjorde i gamle dager. Nå skal også 50-øren ut som betalingsmiddel. Snart slipper vi å ha den lille 50-øren i lommeboka, og prisene blir vel justert deretter. Jeg bare lurer på hvor lenge enkronen vil overleve.

RUNDT OM i de tusen

hjem, i skuffer og skap, ligger det sikker mange gamle mynter som du tror ikke har noen verdi. Da tar du feil. Den gamle ettøringen kan ha en verdi fra fire til fem kroner, til kanskje en hundredelapp eller to, avhengig av utseende og alder. Nå tror jeg ikke det er særlig lurt at de som leser mitt innlegg, springer til nærmeste mynthandler, for å få vurdert verdien fra innsamlingen fra skuffer og skap. Jeg tror ikke at en slik samling kan ha så mye for seg, men som en gave til oldebarn, med beskjed om at posen ikke skal åpnes før 2080, kan det kanskje være håp om at verdien ligger på noen hundredelapper, dersom vi har den norske krona som valuta her i landet.

NÅ SKAL ALTSÅ 50-øringen tas bort. Den er bare til bry, og ikke engang verd metallet den er produsert av. Slik er det bare. Hva er det neste? Det vet jeg sanneligvis ikke, men det blir vel forandring på prisene. Nå er det ikke snakk om å gå til nærmeste 50-øre, nei, nå blir det vel å betale til nærmeste krone, opp eller ned. Så ta det med ro. Det har ingen hensikt å rydde i skuffer og skap for finne gamle mynter. Den eneste

Kjell Hovde.
FOTO: STIAN JAKOBSEN

som kanskje blir glad for rengjøring av skapene, kan være kona, og da kan det lønne seg allikevel.

DET JEG HÅPER på, er om vi kunne finne nok av de gamle femøringene, de store tunge. Hvorfor? Jo, da kunne vi ta opp igjen en fin sommerhobby, nemlig å kaste på stikka eller streken. En fin aktivitet i den sommervarmen som vi får i 2012. En kan jo ikke kaste på stikka med bankkort. Kanskje noen har liggende gamle, tunge femøringer? Bare ring, så kanskje vi kan ta opp igjen den gamle leken med å kaste på stikka.

